

Παναγιώτατε Αρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καί Οικουμενικέ Πατριάρχα, λίαν ἡμῖν ἀγαπητέ καί περισπούδαστε ἀδελφέ καί συλλειτουργέ, κύριε Βαρθολομαῖε, τήν Ὑμετέραν γερασμιωτάτην Παναγιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Εἰς χρόνον, ὃν ὥρισεν ὁ Θεός Πατήρ, ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος Αὐτοῦ κατήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγεννήθη ὡς ἄνθρωπος ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἵνα γένηται Σωτὴρ τοῦ κόσμου. Τό ἀπερινόητον τοῦτο γεγονός, ἔχον ἀρχὴν ἐν χρόνῳ, οὐκ ἔχει τέλος. Ὁ πρό δύο χιλιάδων καὶ πλέον ἐτῶν ἐνανθρωπήσας Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐπονομάζεται «Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός» (Ματθ. 1,23). Εἶναι μεθ' ἡμῶν διὰ παντός ὁ ἐνσαρκωθεὶς Θεός. Καὶ οὕτως ἐορτάζομεν οὐχὶ μόνον παρελθόντα Χριστοῦγεννα, ἀλλὰ καὶ παρόντα τοιαῦτα. Διό καὶ ἐκ νέου γηθοσύνης ψάλλεται σήμερον ὑπὸ τῶν ἑκατομμυρίων πιστῶν ὁ χαρμόσυνος ἀγγελικὸς ὕμνος: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. 2,14).

Φέροντες ἐν χεῖλεσι καὶ ἡμεῖς τὸν ἐξαίρετον τοῦτον ὕμνον, κύπτομεν μετ' ἀπείρου σεβασμοῦ ἐπὶ τοῦ λίκνου τοῦ Προαιωνίου, τοῦ Δημιουργοῦ καὶ Κυβερνήτου τοῦ σύμπαντος, καὶ μετὰ τῶν συνωθουμένων ποιμένων προσκυνοῦμεν τὸν Ποιμένα τῆς ἀνθρωπότητος καὶ μετὰ τῶν ἐξ Ἀνατολῶν μάγων καταθέτομεν εἰς τοὺς πόδας Αὐτοῦ τὰ δῶρα ἡμῶν: τὴν στερεάν πίστιν, τὴν βεβαίαν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀνυπόκριτον καὶ ἀπεριόριστον ἀγάπην.

Ἐορτάζοντες τοίνυν διὰ πολλοστήν φορὰν, ἔμπλεοι χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως, τό υπερφύες, κοσμοσωτήριον καὶ πανευτυχές γεγονός τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπισκεπτόμεθα νοερῶς τὴν Ὑμετέραν γερασμίαν Μακαριότητα ἵνα συγχαρῶμεν Αὐτῇ θερμῶς καὶ εὐχηθῶμεν Αὐτῇ ἐκ βαθέων ὑγίειαν ἀστεμφῇ, μακρομέρευσιν καὶ πᾶσαν εὐφροσύνην. Ἐπὶ δέ τῳ ὑποφώσκοντι νέῳ ἐνιαυτῷ τῆς χάριτος διαπύρως ἱκετεύομεν τὸν Ἀρχοντα τῶν αἰώνων καὶ Κύριον τῆς ζωῆς ὅπως δωρηταὶ τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι τό νέον ἔτος ὀλβιον καὶ μεστόν οὐρανίων ἀγαθῶν, τῇ δέ κατ' Αὐτὴν Ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ χαρίζηται κατ' αὐτό εἰρήνην, εὐστάθειαν καὶ πᾶσαν ἀκμήν.

Παρακαλοῦντες δέ διαβιβασθῆναι τὰς ἐορτίους ἡμῶν προσρήσεις καὶ εὐχὰς καὶ τοῖς περὶ τὴν Ὑμετέραν Κορυφὴν σεβασμίαις Ἱεράρχαις, ἀπονέμομεν Αὐτῇ καὶ αὐθις τὸν ἐν Χριστῷ τεχθέντι ἀσπασμόν ἡμῶν καὶ διατελοῦμεν

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Αρχιεπισκοπῇ Κύπρου,
Χριστοῦγεννα 2008,

Τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητός ἐν Κυρίῳ ἀδελφός
†Ο Κύπρου Χρυσόστομος